

Ministerstwo Cyfryzacji

Sekretarz Stanu
Dariusz Standerski

BM.WP.057.112.2026
Warszawa, 25 sierpnia 2026 r.

**Szanowny Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP**

Dot. pisma z 15 czerwca br. Pośla na Sejm RP Pana Bartłomieja Pejo w sprawie wdrożenia w aplikacji mObywatel funkcjonalności umożliwiającej rodzicowi lub opiekunowi prawnemu potwierdzenie prawa do opieki nad dzieckiem podczas pobytu w hotelu lub innym obiekcie noclegowym (interpelacja nr 17502)

Szanowny Panie Marszałku,

poniżej przedstawiam odpowiedzi na zadane przez Pośła pytania.

Ad 1) Czy Ministerstwo Cyfryzacji prowadzi obecnie prace nad wdrożeniem w aplikacji mObywatel funkcjonalności umożliwiającej rodzicowi lub opiekunowi prawnemu potwierdzenie prawa do opieki nad dzieckiem wobec podmiotów trzecich, w szczególności hoteli i innych obiektów noclegowych?

W Ministerstwie Cyfryzacji dostrzegamy istotne znaczenie problematyki poruszonej w interpelacji, zarówno z perspektywy ochrony małoletnich, jak i potrzeby zapewnienia obywatelom prostych, bezpiecznych i wiarygodnych narzędzi cyfrowych. Możliwość potwierdzania relacji pomiędzy osobą dorosłą a dzieckiem lub prawa do sprawowania nad nim opieki stanowi ważny kierunek rozwoju usług publicznych, szczególnie w sytuacjach, w których wymagane jest szybkie i jednoznaczne potwierdzenie uprawnienia wobec podmiotów trzecich, takich jak hotele lub inne obiekty noclegowe.

W naszej ocenie zagadnienie to może zostać objęte dalszymi pracami w kontekście rozwoju usług cyfrowych i wdrażania rozwiązań przewidzianych w rozporządzeniu eIDAS 2.0¹. Szczególnie obiecującym kierunkiem jest wykorzystanie elektronicznych poświadczeń atrybutów, które mogłyby umożliwiać potwierdzanie wyłącznie niezbędnych informacji dotyczących relacji osoby dorosłej z dzieckiem albo prawa do sprawowania nad nim opieki. Takie podejście pozwalałoby oprzeć przyszłe rozwiązanie na standardach europejskich, zwiększyć jego interoperacyjność oraz ograniczyć zakres udostępnianych danych do minimum, które jest konieczne, aby zrealizować konkretny cel.

Ad 2) Czy Ministerstwo Cyfryzacji analizowało wykorzystanie danych z rejestru PESEL oraz innych rejestrów publicznych do stworzenia w mObywatelu usługi „Potwierdź opiekę nad dzieckiem”?

System Rejestrów Państwowych zawiera dane, które pozwalają określić niektóre relacje między osobą dorosłą a dzieckiem. Przykładowo w Rejestrze PESEL od 2018 r. rejestrowane jest powiązanie parentyzacyjne między dzieckiem a rodzicem, poprzez zapisanie w rekordzie dziecka numerów PESEL rodziców. Dane te są sukcesywnie uzupełniane również dla rekordów utworzonych przed 2018 r. Również Centralny Rejestr

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 73, Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 80 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1183 z 30.04.2024)

Pieczą Zastępczej pozwala w pewnym zakresie identyfikować relacje związane ze sprawowaniem pieczy zastępczej nad dzieckiem.

Poszczególne rejestry i systemy odzwierciedlają różne rodzaje relacji lub uprawnienia i nie tworzą obecnie jednego, kompletnego modelu potwierdzania wszystkich sytuacji prawnych związanych ze sprawowaniem opieki nad dzieckiem. Na przykład powiązanie w rejestrze PESEL co do zasady wskazuje relację rodzic – dziecko. Nie zawsze pozwala jednak w pełni ustalić aktualny zakres wykonywania władzy rodzicielskiej.

Z kolei w procesie obsługi wniosków o wydanie paszportu dla dziecka relacje te są uwzględniane również poprzez mechanizmy wzajemnych zgód rodziców, co pokazuje, że w określonych usługach publicznych funkcjonują już rozwiązania pozwalające na praktyczne ustalanie uprawnień rodzicielskich w konkretnym celu. W konsekwencji dane z rejestrów publicznych i doświadczenia wynikające z obsługi wybranych usług administracji mogą stanowić punkt wyjścia do dalszych analiz nad bardziej spójnym modelem cyfrowego potwierdzania relacji osoby dorosłej z dzieckiem.

Ad 3) Czy Ministerstwo Cyfryzacji dostrzega problem praktyczny polegający na tym, że po wejściu w życie Standardów Ochrony Małoletnich hotele i inne obiekty noclegowe muszą weryfikować relację osoby dorosłej z dzieckiem, ale nie dysponują jednolitym, państwowym i cyfrowym narzędziem pozwalającym na bezpieczne potwierdzenie tej relacji?

W Ministerstwie Cyfryzacji dostrzegamy potrzebę zapewnienia rozwiązań cyfrowych, które mogłyby wspierać realizację obowiązków, które wynikają ze Standardów Ochrony Małoletnich.

Ad 4) Czy Ministerstwo Cyfryzacji planuje konsultacje z Ministerstwem Sprawiedliwości, Ministerstwem Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, Rzecznikiem Praw Dziecka, Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych oraz przedstawicielami branży hotelarskiej w celu opracowania standardu takiej cyfrowej weryfikacji?

Ministerstwo Cyfryzacji pozostaje otwarte na współpracę z właściwymi organami administracji publicznej i innymi interesariuszami w zakresie analiz dotyczących możliwości wypracowania bezpiecznych i zgodnych z prawem rozwiązań cyfrowych. Celem takiej współpracy powinno być wypracowanie rozwiązań, które będą służyły potwierdzeniu relacji między dzieckiem a osobą uprawnioną do sprawowania nad nim opieki.

Ad 5) Czy Ministerstwo Cyfryzacji rozważy wdrożenie funkcji działającej na zasadzie czasowego kodu QR, który potwierdzałby wyłącznie niezbędne dane: tożsamość osoby dorosłej, tożsamość dziecka oraz fakt istnienia relacji rodzic/opiekun prawny, bez ujawniania nadmiarowych danych osobowych?

Kierunek polegający na zmniejszeniu zakresu ujawnianych danych i potwierdzaniu tylko niezbędnych atrybutów uznajemy za zgodny z założeniami nowoczesnych usług cyfrowych i zasadą minimalizacji danych, która wynika z przepisów o ochronie danych osobowych.

Naszym zdaniem właściwym kierunkiem rozwoju tego rodzaju usług jest wykorzystanie elektronicznego poświadczenia atrybutów przewidziane w ramach rozporządzenia eIDAS 2.0. W takim modelu użytkownik mógłby udostępniać wyłącznie te informacje, które są niezbędne do realizacji konkretnego celu. Nie byłoby natomiast konieczne ujawnianie pełnego zakresu danych zawartych w dokumentach lub rejestrach publicznych.

W praktyce mogłoby to przyjąć formę elektronicznego potwierdzenia wybranych atrybutów, prezentowanego m.in. za pomocą ograniczonego czasowo kodu QR lub innego mechanizmu weryfikacyjnego.

Poświadczenie mogłoby:

- być wydawane na podstawie zweryfikowanych danych pochodzących z właściwych rejestrów lub innych źródeł wskazanych przez ustawodawcę,
 - stanowić samodzielny, cyfrowy dowód potwierdzający określone uprawnienie
- bez konieczności każdorazowego odwoływania się do wielu rozproszonych źródeł danych.

Ewentualne wdrożenie takiego rozwiązania wymagałoby jednak szczegółowej analizy prawnej, technicznej i organizacyjnej, w tym określenia źródeł danych, zasad odpowiedzialności za ich poświadczanie i warunków ich udostępniania.

Ad 6) Czy planowane jest stworzenie mechanizmu, który umożliwiłby także opiekunom prawnym, rodzinom zastępczym, kuratorom oraz osobom posiadającym sądowe upoważnienie do opieki nad dzieckiem okazanie odpowiedniego potwierdzenia w aplikacji mObywatel?

Objęcie takim mechanizmem różnych kategorii osób uprawnionych do sprawowania opieki nad dzieckiem wymagałoby uwzględnienia odmiennych podstaw prawnych i sposobów potwierdzania tych uprawnień. Z tego względu zasadne jest rozróżnienie kilku podstawowych scenariuszy, które mogłyby zostać objęte analizą przy projektowaniu ewentualnej usługi.

W przypadku, gdy oboje rodzice wykonują władzę rodzicielską, proces uzyskania poświadczenia może mieć charakter w pełni cyfrowy i możliwie zautomatyzowany. Jeden z rodziców inicjuje wniosek w aplikacji mObywatel, wskazując dane dziecka i dane dotyczące dokumentów – które mają zostać objęte poświadczaniem. Drugi rodzic otrzymuje informację o złożonym wniosku i potwierdza to w aplikacji. Po wzajemnym potwierdzeniu i pozytywnej weryfikacji danych w dostępnych rejestrach poświadczenie może zostać wydane automatycznie. Taki model odpowiada sytuacjom najmniej ryzykownym i może opierać się na analogii do procesu składania wniosków o dokument paszportowy dla dziecka.

Analogiczny model powinien mieć zastosowanie w przypadku rodziców po rozwodzie, o ile oboje nadal wykonują władzę rodzicielską i nie orzeczono ograniczenia ani wyłączenia uprawnienia jednego z nich w zakresie działania w imieniu dziecka. Sam fakt rozwodu nie powinien automatycznie wykluczać możliwości uzyskania poświadczenia przez rodzica ani wymagać odrębnej ścieżki, jeżeli z dostępnych danych wynika, że oboje rodzice zachowali władzę rodzicielską. W takim przypadku kluczowe pozostaje potwierdzenie przez drugiego rodzica i weryfikacja, czy nie występują ograniczenia wynikające z orzeczeń sądowych lub innych dokumentów mających wpływ na zakres uprawnień rodzicielskich.

W sytuacji, gdy jedno z rodziców zostało pozbawione władzy rodzicielskiej, poświadczenie powinno być wydawane temu rodzicowi, który nadal jest uprawniony, aby działać w imieniu dziecka. Proces nie powinien wymagać zgody rodzica pozbawionego praw rodzicielskich, jednak konieczne jest potwierdzenie tej okoliczności. Rodzic składający wniosek powinien dołączyć dokument, zaświadczenie albo orzeczenie potwierdzające, że zgoda drugiego rodzica nie jest wymagana. Taki dokument powinien zostać zweryfikowany przez właściwy organ lub uprawnionego pracownika urzędu, a dopiero po pozytywnej weryfikacji możliwe byłoby wydanie poświadczenia. Ten przypadek

wymaga więc częściowo ręcznej obsługi i nie powinien być traktowany jako scenariusz w pełni automatyczny.

Najbardziej złożony jest przypadek, w którym oboje rodzice zostali pozbawieni władzy rodzicielskiej. W takiej sytuacji poświadczenie nie powinno być wydawane rodzicom, ponieważ nie mają oni prawa do działania w imieniu dziecka. Wniosek powinien składać opiekun prawny, rodzina zastępcza albo inna osoba uprawniona do sprawowania opieki nad dzieckiem. Podstawą wydania poświadczenia powinno być potwierdzenie umocowania tej osoby w odpowiednim rejestrze, w szczególności w Centralnym Rejestrze Pieczy Zastępczej, albo przedłożenie dokumentu lub orzeczenia, które potwierdzi prawo do sprawowania opieki. Ze względu na podwyższone ryzyko wydania poświadczenia osobie nieuprawnionej, ten scenariusz powinien podlegać szczególnie ostrożnej weryfikacji i może wymagać odrębnej ścieżki organizacyjnej.

Proponowane podejście pozwala rozpocząć wdrożenie od przypadków najprostszych, w których relacja rodzic – dziecko i zakres uprawnień są możliwe do potwierdzenia w sposób relatywnie bezpieczny, a następnie stopniowo obejmować scenariusze bardziej złożone. Kluczowe jest przy tym oparcie procesu na elektronicznym poświadczeniu prawa do sprawowania opieki nad dzieckiem i na mechanizmach weryfikacji dostosowanych do sytuacji rodzinnej.

Ad 7) Czy Ministerstwo Cyfryzacji przewiduje możliwość technicznej integracji takiej funkcji z istniejącymi mechanizmami weryfikacji dokumentów w mObywatelu, tak aby hotel mógł potwierdzić autentyczność danych bez konieczności kopiowania dokumentów lub przechowywania skanów?

Co do zasady aplikacja mObywatel i rozwijany w ramach eIDAS 2.0 europejski portfel tożsamości cyfrowej są projektowane z myślą o bezpiecznej prezentacji i weryfikacji dokumentów, danych i elektronicznych poświadczeń atrybutów. W przypadku tego rodzaju poświadczeń mechanizmy ich prezentacji i weryfikacji będą elementem funkcjonalnym europejskiego portfela tożsamości cyfrowej. Oznacza to, że rozwiązanie to będzie z założenia umożliwiało sprawdzenie autentyczności poświadczenia bez konieczności kopiowania dokumentów lub przechowywania skanów. W przypadku stworzenia odpowiednich podstaw prawnych oraz określenia zasad wydawania takich poświadczeń możliwe byłoby wykorzystanie tych mechanizmów również do potwierdzania relacji osoby dorosłej z dzieckiem lub prawa do sprawowania nad nim opieki.

Ad 8) Czy Ministerstwo Cyfryzacji jest gotowe przedstawić harmonogram prac nad taką funkcjonalnością, a jeżeli prace nie są prowadzone, to czy resort podejmie analizę jej wdrożenia?

Przed rozpoczęciem ewentualnych prac technicznych konieczne byłoby rozwiązanie kwestii związanych z dostępnością danych źródłowych i zapewnienie odpowiednich podstaw prawnych regulujących ich udostępnianie i przetwarzanie.

Ad 9) Czy Ministerstwo Cyfryzacji ocenia, że obecne przepisy ustawy o aplikacji mObywatel oraz przepisy dotyczące rejestru PESEL są wystarczające do wdrożenia takiej funkcji, czy też konieczne byłyby zmiany ustawowe?

Po wstępnej analizie zagadnienia stwierdzono, że w przypadku usługi polegającej na umożliwieniu prezentowania w aplikacji mObywatel dokumentu mobilnego (lub zastosowaniu innego rozwiązania funkcjonalnego) potwierdzającego status:

- rodzica (w tym zakres przysługującej mu władzy rodzicielskiej),
- opiekuna,

- kuratora

lub inny status uprawniający do sprawowania pieczy nad dzieckiem – konieczne byłoby rozważenie wprowadzenia zmian legislacyjnych i organizacyjnych. Chodzi tu o zmiany, które m.in.:

- uprawniałyby Ministra Cyfryzacji do Rejestru Pieczy Zastępczej,
- określałyby nowy zakres danych przetwarzanych przez Ministra Cyfryzacji.

W szczególności wymagałoby to pogłębionej analizy, czy zasadna i potrzebna jest nowelizacja:

- ustawy o aplikacji mObywatel² poprzez rozszerzenie katalogu podmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 lit. d tej ustawy, o kuratorów, a także – w zależności od przyjętego modelu usługi – inne osoby uprawnione do sprawowania pieczy nad dzieckiem;
- ustawy o ewidencji ludności³;
- ustawy – Prawo o aktach stanu cywilnego⁴;
- ustawy – Kodeks postępowania cywilnego⁵.

Dotyczyć to może także innych aktów prawnych w takim zakresie, który umożliwiłby:

- gromadzenie w rejestrach publicznych i systemach teleinformatycznych podmiotów publicznych danych dotyczących zakresu władzy rodzicielskiej, statusu opiekuna, kuratora lub innego statusu uprawniającego do sprawowania pieczy nad dzieckiem;
- określenie podmiotów odpowiedzialnych za wprowadzanie i aktualizację tych danych;
- ustanowienie zasad przekazywania, wymiany i udostępniania tych danych pomiędzy właściwymi podmiotami.

Niezależnie od zakresu zmian legislacyjnych konieczne byłoby także określenie modelu wydawania i weryfikacji elektronicznych poświadczeń atrybutów potwierdzających relację osoby dorosłej z dzieckiem lub prawo do sprawowania opieki, w szczególności wskazanie podmiotów odpowiedzialnych za ich wystawianie, aktualizację i unieważnianie.

Ad 10) Czy Ministerstwo Cyfryzacji rozważy przygotowanie wspólnych wytycznych dla hoteli i innych obiektów noclegowych, wskazujących, w jaki sposób prawidłowo i zgodnie z RODO weryfikować relację osoby dorosłej z dzieckiem przy użyciu narzędzi cyfrowych państwa?

Kwestia opracowania wytycznych dotyczących sposobu weryfikacji relacji między osobą dorosłą a dzieckiem powinna być rozpatrywana szerzej – jako element prac nad spójnym modelem cyfrowego potwierdzania uprawnień i relacji w usługach publicznych. Ewentualne wytyczne powinny uwzględniać zarówno wymogi wynikające ze Standardów Ochrony Małoletnich, jak i zasady minimalizacji danych, ochrony prywatności i bezpieczeństwa prezentowanych poświadczeń. Zasadne byłoby również, aby ich przygotowanie odbywało się we współpracy z właściwymi resortami i instytucjami

² Ustawa z dnia 26 maja 2023 r. o aplikacji mObywatel (Dz.U. 2024 poz. 1275 ze zm.)

³ Ustawa z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz.U. 2026 poz. 384 ze zm.)

⁴ Ustawa z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz.U. 2026 poz. 393)

⁵ Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. 2026 poz. 468 ze zm.)

odpowiedzialnymi za ochronę praw dziecka, ochronę danych osobowych i obszar usług, w których taka weryfikacja mogłaby być wykorzystywana.

Reasumując, Ministerstwo Cyfryzacji pozostaje otwarte na analizę możliwych kierunków rozwoju usług cyfrowych w poruszonym w interpelacji obszarze. Najwłaściwszym momentem na wprowadzenie ewentualnych zmian legislacyjnych, organizacyjnych i technicznych wydaje się okres związany z wejściem w życie krajowych przepisów wdrażających rozwiązania przewidziane w rozporządzeniu eIDAS 2.0. W szczególności chodzi o przepisy dotyczące europejskiego portfela tożsamości cyfrowej i elektronicznych poświadczeń atrybutów. Jako Ministerstwo Cyfryzacji deklarujemy gotowość do dalszych spotkań i rozmów z właściwymi resortami, instytucjami i przedstawicielami zainteresowanych branż, aby omówić możliwe modele takiej usługi i zasady jej bezpiecznego wykorzystania.

Z wyrazami szacunku

Dariusz Standerski

Sekretarz Stanu

/dokument podpisany elektronicznie/

Do wiadomości

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów – Departament Spraw Parlamentarnych